

Ο βασιλιάς είναι γυμνός. Το βασίλειο τρωτό γιατί τα θεμέλιά του είναι σάπια. Και μη ξέροντας τι άλλο να κάνει, οπλίζεται με όπλα ιδεολογικά και πραγματικά. Δείχνει τα δόντια του εκφράζοντας το φόβο του. Το φόβο του ότι η αναταραχή μπορεί να εξαπλωθεί και να δυναμώσει. Θέλοντας έτσι να τελειώνει με οτιδήποτε μπορεί να σπείρει μικρές ή μεγάλες ανατροπές. Όμως, καμία καταστολή δεν είναι ισχυρή για να σταματήσει το αναπόφευκτο.

Τα γεγονότα του Δεκέμβρη δημιούργησαν ρωγμές στις βεβαιότητες, απορρύθμισαν την κανονική ροή του χρόνου, άλλαξαν την συνηθισμένη χρήση του χώρου. Εκείνες τις ημέρες όλα πραγματώθηκαν με περίσσια ορμή. Μόνο στις περιοχές μας, στο Αιγάλεω, τον Κορυδαλλό, τον Πειραιά και τη Σαλαμίνα, οι μαθητές εξέφρασαν την οργή τους στο δρόμο και επιτέθηκαν σε αστυνομικά τμήματα και σε κρατικά κτίρια.

Αλλά η ορμή αυτή έπρεπε για το σύστημα να σταματήσει, να διαλυθεί. Το "όλα είναι δυνατό" έπρεπε να σβηστεί και να θαφτεί. Σήμερα τουλάχιστον 53 άτομα βρίσκονται στη φυλακή και εκατοντάδες διώκονται, μεταξύ των οποίων ενήλικοι και ανήλικοι, βάσει τρομονόμου, για τη συμμετοχή τους στα γεγονότα του Δεκέμβρη σε όλες τις πόλεις. Συγκεκριμένα στον Πειραιά έγιναν 6 συλλήψεις μαθητών για τη συμμετοχή τους στις πορείες. Οι συλλήψεις ξεπέρασαν τις 260 πανελλαδικά κατά τη διάρκεια της 6ης με 17ης Δεκεμβρίου. Καθώς πολλοί από τους συλληφθέντες ήταν μαθητές και μετανάστες, δεν έχουμε ακριβείς πληροφορίες για τον αριθμό των διωκόμενων. Οι αριθμοί είναι σχετικοί, ωστόσο ακόμα κι έτσι, μιλούν από μόνοι τους.

Η εξουσία τιμωρεί την φυσική αντίδραση απέναντι στη βία που η ίδια ξερνάει από παντού. Επιδιώκοντας ταυτόχρονα να τιμωρήσει και χιλιάδες άλλους που είδαν στη φιγούρα των ξεσηκωμένων το δικό τους πρόσωπο, τη δική τους λαχτάρα, είτε τόλμησαν, είτε όχι τελικά να ενώσουν τη φωνή τους με τη δική τους και να σταθούν δίπλα τους. Επιθυμεί να σπείρει τον φόβο. Όμως χωρίς αποτέλεσμα.

Το καπιταλιστικό σύστημα σε κρίση, χωρίς να έχει να προσφέρει τίποτα άλλο πέρα από την παρακμή του. Κι εμείς αντιμέτωποι με τα "κλουβιά" μας: της ρυθμισμένης καθημερινότητας, των ναών της κατανάλωσης, της λεηλασίας που θέλει να ονομάζεται μισθωτή εργασία, της σύγχυσης και της μοιρολατρίας, της συναισθηματικής, διανοητικής και υλικής φτώχειας που απλώνεται πιο ολοφάνερα, καθώς οι καιροί της αφθονίας που για κάποιους υπήρχαν ξεψυχούν παίρνοντας μαζί τους όλες τις υποσχέσεις για ευδαιμονία. Είναι η χρονική συγκυρία τέτοια που δείχνει τα πράγματα πιο ξεκάθαρα, γυμνά τα πρόσωπα χωρίς τις μάσκες.

Έτσι, ο βασιλιάς έχει όλους τους λόγους να μην κοιμάται ήσυχος. Βλέπει από κάτω την αναταραχή που απλώνεται και έχει ήδη ακούσει την πρώτη κραυγή. Μέχρι σήμερα κρατά στα χέρια του τους ομήρους του Δεκέμβρη και οπλίζεται για να στενέψει ακόμα περισσότερο τον κλοιό, για να σπείρει ακόμα πιο πολύ

τρόμο. Η δημοκρατία δείχνει τα δόντια της. Η αστυνόμευση γίνεται πιο εντατική με νέες ομάδες ταχείας επέμβασης αλλά και με ακόμα περισσότερες περιπολίες, επεκτείνεται η λειτουργία των καμερών, "μαγειρεύεται" η τιμωρία για την εξύβριση της αρχής και την ποινικοποίηση της κάλυψης του προσώπου, στοχοποιούνται και απειλούνται με εισβολή της αστυνομίας οι καταλήψεις, ενώ η κατάργηση του ασύλου έρχεται πάλι στο προσκήνιο.

Ασφυζία. Η εξουσία ονειρεύεται τη στιγμή που θα μπορεί να ελέγχει κάθε σημείο, υλικό και νοητό. Απειλεί πως θα εξαφανίσει καθετί που τολμά να ξεφύγει από την καθορισμένη γραμμή. Επιθυμεί τα στρατιωτάκια της στη σειρά, *εν δυνάμει*, με προσοχή να σκύβουν το κεφάλι. *Εν δυνάμει*. Να βρίσκονται κλεισμένα στα "κλουβιά" τους.

Και κινητοποιεί για να τα κρατήσει στο πόστο τους, τους ιδεολογικούς της φρουρούς. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της κλείνουν με νόημα το μάτι, εργατοπατέρες και κόμματα επιδίδονται στα δικά τους βρώμικα παιχνίδια, ανάλογα με τις επιδιώξεις τους κάθε φορά, και όλοι μαζί καθοδηγούν, εκφοβίζουν, παραπλανούν, νομιμοποιούν τις κινήσεις της και τον οπλισμό της. Προσπαθούν να διοχετεύσουν και πάλι τον φόβο προς όλες τις κατευθύνσεις και να διαχειριστούν την κλιμάκωση της αναταραχής που εξαπλώνεται καθώς τα πρώτα δείγματα της κρίσης είναι πλέον ορατά και δίπλα μας.

Στις γειτονιές που ζούμε: 100 εργαζόμενοι στην "Ελαΐς" ζουν υπό την απειλή της απόλυσης - ακόμα και αν ο τζίρος της το 2008 έφτασε τα 600 εκατ. ευρώ - γιατί η εταιρεία αναζητά αγοραστές για τα σήματα και τις μονάδες παραγωγής της. Στα ναυπηγεία του Σκαρामαγκά, τα οποία διαχειρίζεται από το 2005 η εταιρεία Thyssen Krupp εκατοντάδες, πάλι, εργαζόμενοι απειλούνται με απολύσεις, καθώς αυτή σπάζει τα ναυπηγεία σε κομμάτια για να μεταπωληθούν τμηματικά. Στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος η ανεργία έχει "στρογγυλοκάσει" στον ντόκο, καθώς οι εργολάβοι έχουν σταματήσει να υπογράφουν συμβάσεις που θα επιτρέπουν στους εργάτες να ανέβουν στα πλοία για το μεροκάματο...

πράξη τελευταία

Οι υποσχέσεις ακούγονται πιο κούφιες από ποτέ. Την ίδια στιγμή κάτοικοι της τσιμεντούπολης επανοικειοποιούνται πάρα ή τα δημιουργούν από την αρχή, κτίρια καταλαμβάνονται και λειτουργούν ως κοινωνικοί χώροι, λαϊκές συνελεύσεις συγκροτούνται στις γειτονιές, επιθέσεις εκδηλώνονται σε σύμβολα της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, μαζικές διαδηλώσεις διεκδικούν τους δρόμους... Κομμάτια των πόλεων ζωντανεύουν με όλο και περισσότερους ανθρώπους να συσπειρώνονται για να αναπνεύσουν. Αναπόφευκτα οι κοινωνικές εκρήξεις θα πάρουν το χρόνο και το χώρο που τους αναλογεί και καμιά καταστολή δεν έχει τη δύναμη να τις ανακόψει. Γιατί πρόκειται για την ίδια τη ζωή μας.

Ενάντια σε κάθε είδους βασιλεία, ακηδεμόνευτα, αυτό-οργανωμένα, ας βγούμε στους δρόμους παίζοντας εμείς την τελευταία πράξη. Για όλα όσα δεν μας αφήνουν χώρο και χρόνο να αναπνεύσουμε όντας ολόενα και πιο ασφυκτικά. Για όλα αυτά που μας ανήκουν.

Αλληλεγγύη στους φυλακισμένους και τους διωκόμενους των γεγονότων του Δεκέμβρη που θέλησαν το ίδιο. Αλληλεγγύη γιατί στο πρόσωπό τους δεν μπορεί παρά να βλέπουμε το δικό μας πρόσωπο.

Συνέλευση εξεγερμένων από Σαλαμίνα, Πέραμα, Κερασίνη, Νίκαια, Αιγάλεω, Δραπετσώνα